

ע"י קורבן עולה יש יחוד עליון לזו"ן בבינה הנקראת קדש קדשים ואף הם נקראים בן

תָּא תָּוִי בא וראה, **כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲצִטְרִיכָת לְאַסְתְּלָקָא**
לְעֵילָא המלכות צריכה לעלות למעלה אל ז"א כדי שיהיה יחודה שלים,

וְלֵאתְדַבְּקָא גּוּ שְׁמָשָׁא ולהדבק בשמש שהוא ז"א, כלומר אם תהיה עומדת במקומה ויבוא אור מלמעלה למקומה אין זה יחוד שלם, דהוי תפארת במלכות, אמנם אם היא עולה לז"א והיינו מלכות בתפארת וזה הוי ע"י קישוטיה ותיקוניה אז הוי יחוד שלם, כי כפי מה שמזדככת ע"י קישוטיה ותיקוניה כך יהיה עליה (רמ"ק) וזה נעשה ע"י קורבן עולה כמו שהולך ומבאר.

פֶּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) **זֹאת תִּזְרֹת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה**, כדי לבאר פסוק זה מקדים ומבאר פסוק אחר, וז"ש **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן**,

כְּתִיב, (תהלים לו) **אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה** כי ב' יחודים יש בקורבנות, יחוד עליון בחי' אדם, יחוד תחתון בחי' בהמה, ומבאר הענין. **עוֹלָה**

סְלִיקוּ וּקְשִׁירוּ דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְעֵילָא ע"י קורבן עולה עולה המלכות לנה"י, ואח"כ עולה יותר ונקשרת עם התפארת למעלה, **וְדַבּוּקָא דִּילָהּ**

בְּגוּ עֲלָמָא דְאֵתִי ואח"כ עולה יותר עם התפארת כשהם יחד סוד זו"ן לבינה שהיא נקראת עוה"ב, כי שם הם מושרשים, ויתעטרו שם בסוד בעטרה שעטרה לו אמו

לְמַהוּי כְּלָא חָד ושם בבינה נעשים ממש כאחד. **אֲקַרִי עוֹלָה קִדְשׁ קִדְשִׁים** וכיון שע"י העולה עולים זו"ן לבינה הנקראת קדש קדשים מצד שמקבלת אור

מִן הַקּוּדְשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים (כּתּוּר וּחֲכֵמָה) לִכּוּן הָעוֹלָה הִיא ק"ק וְלֹא קדוּשִׁים קְלִים. וּבְגִין כֵּן:
אֶקְרִי עוֹלָה, דְּסִלְקָא וְאֵתְעַטְרָא לְמַהוּי כְּלָא חָד ומשום כך
 נִקְרָאת עוֹלָה כִּיּוֹן שַׁע"י עוֹלִים זו"ן לִקְבַל עֵטְרָה וְלִהְיוֹת כֹּאחַד. **בְּקִשׁוֹרָא חָדָא**
בְּחָדוֹ וְנַעֲשִׂים זו"ן בְּקֶשֶׁר אֶחָד בְּשִׂמְחָה, שֶׁהִיא עוֹלָם הַבִּינָה, וְאִין הִיחֹד נַעֲשָׂה ע"י
 שְׂמַאִיר לָהּ לְלַמְטָה כִּי זֶה בְּקוֹרְבָן חֲטָאת אֲבַל בְּקוֹרְבָן עוֹלָה הַזְּיוּג דְּזוּ"ן נַעֲשָׂה ע"י שְׁעוֹלִים
 זו"ן לְמַעֲלָה וְזֶה יחֹד עֲלִיּוֹן (רמ"ק).

זֹאת בַּחֲנִינָת מַלְכוּת תּוֹרָה שֶׁבַע"פ תּוֹרָה בַּחֲנִינָת ז"א תּוֹרָה שֶׁבַכְּתָב עוֹלִים שְׁנִיָּהִם
 יחַד

וּבְגִין דְּסִלְקָא לְעִילָא לְעִילָא עֵתָה מִבְּאֵר אִיךְ מָה שְׁלַמְדָנוּ נִרְמָז בְּפִסּוּק
 זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, וְלֹזָה אִמְרָ, מִשׁוּם שְׁעוֹלִים זו"ן לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה בְּבִינָה,
כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה. רְזָא דְכֹר וְנוֹקְפָא כְּחָדָא לִכּוּן
 כְּתוּב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה כִּי זֹאת בַּח"י מַלְכוּת וְתּוֹרָה בַּח"י הַזִּכָּר, לְרַמּוֹז שְׁנִיָּהִם עוֹלִים כֹּאחַד,
תּוֹרָה שְׁבַכְּתָב וְתּוֹרָה שְׁבַע"ל פָּה ז"א הַנִּקְרָא תּוֹרָה שֶׁבַכְּתָב וְנוֹק'
 הַנִּקְרָאת תּוֹרָה שֶׁבַע"פ. **הָעוֹלָה: דְּסִלְקָא גּוֹ עֲלִמָא דְאַתִּי** וְנִקְרָאת
 "הָעוֹלָה" כִּיּוֹן שְׁעוֹלִים זו"ן בְּתוֹךְ הַבִּינָה הַנִּקְרָאת עוֹה"ב, **לְאַתְקִשְׁרָא בְּגִוְיָהּ**
 לְהִיּוֹת קְשׁוּרִים בְּתוֹכָהּ, **דְּאַקְרִי קְדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים וְדָאִי** שֶׁהִיא הַבִּינָה נִקְרָאת
 וְדָאִי ק"ק (רמ"ק), **וְעוֹלָה נְמִי קְדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים הִיא** זוּ"ן נְמִי כְּשְׁעוֹלִים

בסוד העולה ג"כ נקראים קדש קדשים [קמג].

עליות הקרבן אינה בכח הקרבן לבדו אלא בכוונת הכהן ובשירת הלויים ותפילות ישראל

וּבְגִין כִּן: ומשום שלמדנו דזו"ן שניהם עולים לבינה, א"כ קשה איך נרמזה המלכות במילת זאת הרי כל קורבן עולה אינו בא אלא מן הזכרים וע"י מה גם נכללות הנקבה לעלות, לזה אמר **סְדוּרָא דְנְכִיסוּ דִּילָהּ לְסֵטֶר צְפוּן,** דִּיאִהוּ סֵטֶר שְׁמַאלָא סדר שחיטת העולה הוא לצד צפון שהוא סוד הנקבה הנקראת שמאלה (רמ"ק). **דִּהֲאִי תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה לָא סְלִקָא בְּחֵבִיבוּתָא** שהרי אין תורה שבע"פ שהיא מלכות עולה בשמחה ואהבה לז"א, **אַלָּא כִּד אַתְעַר סְטָרָא דְצְפוּן** אלא כאשר מתעורר צד שמאל הנקרא צפון סוד זיווג אח' באח', **דְּכֵתִיב,** (שיר השירים ב) **שְׁמָאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבֻקְנִי, וַכִּדִּין אִיהִי סְלִקָא בְּחֵבִיבוּתָא** ואחר שהיא בסוד שמאלו תחת לראשי אז היא עולה באהבה פנים בפנים בסוד וימינו תחבקני, **וְאַתְעֵטְרָא בִּימִינָא** ומתעטרת מן הימין סוד הפנים [קמד],

אור הרשב"י

הכוונות דרושי ר"ה שבחינת האחור שהם ר"ה וי'ימי תשובה נקרא שמאלו תחת ראשי, ובחי' הפנים שהוא סוכות נקרא וימינו תחבקני.

[קמג] דנודע שכל בחי' ג"ר הם בחי' קודש קודשים (עיי' בס' תורת חכם דף קסו' סוף ע"ב), ועתה שקיבלו זו"ן מוחין ע"י שעלו לבינה נקראים ק"ק.

[קמד] ביארנו כן ע"פ מה שנודע משער

הלימוד היומי

לע"נ חכם יצחק כדורי בן תופחה זצ"ל ונחמיה בן עזרא ז"ל

וְאֶת־חֲבֵרֹת בְּאֲמֻצְעֵי־תָא וּמִתְחַבֵּרֶת עִם ז"א לַמַּעֲלָה בְּבִינָה, וְאֶת־נְהִיר
 כְּלָא וּמֵאִירִים זו"ן וְכָל הָעוֹלָמוֹת, יִמְרֹזָא דְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים מֵאִמָּא שְׁהִיא
 סוּד ק"ק (ע"פ רמ"ק), וְנָדָא וְכָל עֲלִיָּה זו, אֵינָה בְּכַח הַקּוֹרְבָן לְבָדוּ, אֲלֵא גַם מְגוֹ רְזָא
 דְאָדָם מִתּוֹךְ סוּד הָאָדָם, דְּהֵיִינוּ בְּרַעוּ דְכֹהֲנָא בְּכוּונַת הַכֹּהֵן בְּהַקְרַבַת הַקּוֹרְבָן
 סוּד הַחֹסֵד, וּבְשִׁירְתָא דְלִיּוּאֵי וּבְשִׁירַת הַלְוִיִּים סוּד הַגְּבוּרָה, וּבְצִלּוֹתָא
 דְיִשְׂרָאֵל וְע"י יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם וּתְפִילָתָם שְׁהֵם סוּד הַתְּפָאֶרֶת (מק"מ), נַעֲלָה קוֹרְבָן
 עוֹלָה לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה (רמ"ק).

פעולת העולה לקשר מי שהיא בינה עם זאת שהיא המלכות

וְהָא אֲוִקִימְנָא וְהָרִי לְמַדְנָו וְהַסְּבַרְנָו, דְּעוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים דְּקוֹרְבָן
 עוֹלָה הוּא נִקְרָא ק"ק, וְהַטַּעַם הוּא כִּי הַמַּלְכוּת עוֹלָה בִּיחַד עִם ז"א בְּרְזָא
 דְרוּחַ עֲלָאָה בְּתוֹךְ סוּד הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹן שְׁהוּא בַחֲוֵי בִינָה הַנִּקְרָאֶת ק"ק, כְּדַלְעִיל מִשּׁוּם
 שְׂמִקְבֻלַת מִן הַכֹּתֵר וְחֻכְמָה שְׁהֵם קְדוּשִׁים, וְאַף זו"ן נִקְרָאִים ק"ק, בְּגִינָן דְּתִלְתָּ
 רוּחִין קְשִׁירִין בְּחֻדָּא מִשּׁוּם שְׁהֵם ג' רוּחוֹת קְשׁוּרִים כְּאַחַד, רוּחַ
 תְּתַאָּה, דְאֶקְרִי רוּחַ הַקְּדוּשׁ רוּחַ תְּחַתּוֹן שְׁהִיא הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאֶת רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ, רוּחַ דְלָגוּ בְּאֲמֻצְעֵי־תָא דְאֶקְרִי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה
 רוּחַ פְּנִימֵי כִיּוֹן שְׁהוּא בְּאֲמֻצְעַתָּא עִמּוּדָא דְאֲמֻצְעֵי־תָא, שְׁהוּא ז"א שְׁנִקְרָא רוּחַ הַיּוֹצֵא וְנִמְשָׁךְ
 מִן חו"ב. וְכֵן אֶקְרִי רוּחַ תְּתַאָּה וְכֵן נִקְרָאֶת הַמַּלְכוּת רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה כִיּוֹן
 שְׁגַם הִיא יּוֹצֵאת וְנִמְשַׁכֶּת מֵהֵם, וְלִכֵּן זו"ן ג"כ נִקְרָאִים ק"ק, אֲבָל הָאֵי אֲבָל ז"א, הוּא